

ZPRAVODAJ

z Příbyslavic a Radoškova

Druhé vydání 4-5/2017
Vychází 26. května

Milé čtenářky, milí čtenáři,

jak všichni asi tušíte, na příbyslavické dveře klepe nejzábavnější část roku. Kdo bude chtít, může se kolektivně veselit po mnoho odpolední, večerů i nocí. Sezónu zábav pod širým nebem otevře již v první červnový pátek hasičská zábava, kterou druhý den doplní pohádkový les a fotbalový zápas svobodných proti ženatým. V půlce června mohou vaše děti strávit zábavné odpoledne na parčíku školky, pozorně si přečtete program 10. tradiční krojované poutě, ať vám nic neunikne, a nakonec poslední červnový večer vypuknou oslavy 120. výročí založení SDH Příbyslavice, zakončené sobotním posezením na kurtech

Popravdě řečeno, mnohé z nás už vylákaly ven i nedávné tradiční události spojené s úklidem,

pálením čarodějnic i připomínkou konce druhé světové války, jak se dočtete v našich zprávách.

Kromě tohoto se také dozvíte, s jakými novinkami i děletrvajícými problémy se potýkali a potýkají myslivci a co všechno prožívají naše nejmenší děti v mateřské škole. Pravidelní autoři článků z řad místního zastupitelstva nám přiblíží záležitosti, které zaměstnávají naše zastupitele, ale většinu Příbyslavičáků nechávají ledově klidné, a na závěr musím upozornit na poutavý článek paní Rafaelové, jež nám připomíná konec druhé světové války v Příbyslavicích

Přeji nám všem příjemné počasí. Všechno ostatní bude takové, jaké si to uděláme.

Zuzana Kozlová

ZPRÁVY Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELŮ

Již podruhé byla naše obec oslovena v souvislosti s možností výstavby fotovoltaické elektrárny a velkokapacitního bateriového systému pro akumulaci elektrické energie na pozemcích, které patří obci a leží v těsné blízkosti stávající fotovoltaické elektrárny. Poprvé jsme od společnosti FVE 53, která je součástí české společnosti Solar Global a.s., obdrželi nabídku na odkup částí pozemků p. č. 910/83, 84, 85 a p. č. 910/67 o výměře cca 44 250 m² za cenu 4 500 000,- Kč splatnou po získání stavebního povolení na výstavbu fotovoltaické elektrárny. Tato nabídka byla projednána na veřejném zasedání Zastupitelstva obce Příbyslavice konaném dne 14. 3. 2017, kde zastupitelé neschválili zveřejnění záměru na prodej výše zmíněných pozemků. Z tohoto důvodu se na nás firma obrátila podruhé, tentokrát se žádostí o uzavření smlouvy o zřízení práva stavby. Z této smlouvy vyplývalo, že by pozemky o výměře cca 10 000 m², na kterých by byly výše uvedené stavby

po dobu dvaceti let umístěny, zůstaly v majetku obce. Finanční obnos, který by obec za dobu umístění staveb na svých pozemcích mohla získat, byla srovnatelná s částkou nabízenou za odprodej (cca 250 000,- Kč/rok). Druhá nabídka byla projednána na veřejném zasedání zastupitelstva dne 16. 5. 2017. I v tomto případě došlo k zamítnutí nabídky a stavba na pozemcích obce realizována nebude.

Dále byla znovu zpracována projektová dokumentace dopravního značení a proběhla další jednání se Specializovaným pracovištěm dopravního inženýrství Policie České republiky v Brně a následně s Odborem dopravy MěÚ Rosice. Upravená projektová dokumentace dopravního značení řeší dle připomínek dotčených orgánů umístění značky zákaz vjezdu nákladních vozidel (nad 3,5t) mimo dopravní obsluhu na silnici vedoucí do Radoškova, což má zamezit zajiždění kamionů, které bývají do této lokality navedeny špatně fungujícími GPS. Rovněž navrhuje snížení

maximální povolené rychlosti v nepřehledných úsecích ulice Radoškovská na 30 km/hod a zřízení obytné zóny ve zbytku obce. Motivací pro plánovanou změnu bylo především zvýšení bezpečnosti a kvality života v obci. Naše návrhy však prozatím nebyly schváleny. Nyní opět upravujeme dokumentaci dle dalších připomínek dotčených orgánů.

Dne 26. 4. 2017 prováděli pracovníci České inspekce životního prostředí kontrolu provozu čistírny odpadních vod a dešťové kanalizace. Zásadním nedostatkem byl nevyřešený problém nakládání s odpadními vodami v Radoškově. S vysokou pravděpodobností bude obci vyměřena pokuta za zjištěné odpadní vody v dešťové kanalizaci. Nezávisle na této kontrole se zastupitelé dohodli, že bude zadána ke zpracování studie, která vyčíslí náklady na zbudování čistírny odpadních vod a splaškové kanalizace v Radoškově a odhadne výši stočného.

Zajímavou novinkou je, že k 1. lednu 2017 naše obec překročila hranici 500 obyvatel. S tím souvisí i to, že v některých případech budou naše žádosti o dotace posuzovány v jiné kategorii, která pro nás

může být nevýhodnější než ta, do které jsme spadali doposud.

Další hranicí, kterou jsme překonali, je 128 e-mailových odběratelů hlášení obecního rozhlasu a vybraných aktualit. Doufáme, že zájemců o tuto formu získávání informací ještě přibude. Pro odebrání hlášení je nutná registrace na webových stránkách obce www.pribyslavice.net a udělení souhlasu se zasíláním hlášení obecního rozhlasu a vybraných aktualit.

Obec Přibyslavice bude o letních prázdninách opětovně zajišťovat dovoz obědů. Obědy budou dováženy z Hasičského domu Říčany. Cena obědů včetně dovozu je 65,- až 70,- Kč (výběrové menu 75,- až 80,- Kč) v závislosti na počtu přihlášených strávníků. Více informací naleznete na <http://www.hotelricany.cz/index.php?p=rozvoz-obedu>.

Dovoz bude zahájen 17. 7. a ukončen 31. 8. Žádáme případné zájemce, aby se do 20. června závazně nahlásili na obecní úřad. Odhlášení odběru obědů např. z důvodu dovolené apod. je možné.

Za zastupitele Přibyslavic

Jana Pavlů

STALO SE...

Uklidíme Radoškov

Sobotní ráno s datem 8. dubna se neslo ve znamení úklidu Česka nebo přesněji úklidu Radoškova. Uklízet se začalo v půl deváté. Celkem se zúčastnili jen čtyři členové Sokola. Naše cesta začala u autobusové zastávky, kde jsme našli třeba zrcátko od auta. Další naše kroky vedly k radoškovskému městečku (středu), kde, jak jsme zjistili, jsou lidé čistotnější, protože si tam hrají děti. Nemohli jsme zapomenout ani na Bílý

potok, kde jsme objevili staré hrnce, kbelíky a staré disky z aut. Milého přivítání jsme se dočkali v Barbarské osadě. Potom jsme vyšli strmý kopec ke včelínu, poblíž kterého ležela toaletní mísa nebo plastová židle, a nakonec jsme se kolem Dubů vrátili zpět k zastávce. Tato cesta nám trvala přibližně dvě hodiny a dobrou náladu jsme si udrželi během celého uklízení.

Sabina Křížová

Čarodějnice v Radoškově

V neděli 30. dubna se v Radoškově uskutečnil, již by se dalo říci tradiční, „čarodějnický“ program pro děti a večer ještě tradičnější pálení čarodějnic spojené s popíjením nápojů (ať už alko nebo nealko) a opékáním špekáčků. Tento program připravil tradičně Sokol

Přibyslavice, který se tak snaží přispět k tomu, aby i menší část naší obce měla kulturní vyžití.

Jak je v předchozím odstavci zmíněno, odpoledne bylo určeno především mladším spoluobčanům, kteří se věnovali za dozoru sokolů (ať už mladších

či starších) různým pohybovým a tvořivým aktivitám. Jmenujme například přeskakování švihadla, čarodějnický závod s koštětem mezi židličkami, skákání v pytli či výrobu čarodějnických panenek. Samozřejmě byla pro všechny zúčastněné nějaká ta cena.

Starší obyvatelé Radoškova i jeho okolí se začali scházet kolem osmé hodiny večerní, aby viděli, jak vzplane „dřevěná pyramida“ s připravenou „čarodějnicí“. No a poté se již zábava rozjela plným proudem. Někteří za doprovodu kytary zpívali u menšího táboráku, jiní u něj opékali zmíněné špekáčky.

Ale našli se i takoví jedinci, kterým táborový „ohýnek“ nestačil. Anebo se na ony špekáčky tak těšili a nechtěli dlouze čekat, že opékali (i když na tomto místě slovo opékali, není úplně nejvýstižnější) špekáčky přímo na hranici pro čarodějnici. Pokud měli štěstí a špekáček jim neskončil přímo v hranici, tak jej měli připravený rychleji než v jakémkoli „fast-foodovém“ řetězci.

Z reakcí zúčastněných lze konstatovat, že jako obvykle šlo o poměrně úspěšnou akci.

Za TJ Sokol Přibyslavice

Jiří Fryč

Lampionový průvod – obnovená tradice

V neděli 7. 5. 2017 jsme se svorně, téměř celá vesnice, vydali na obnovený lampionový průvod k lesnímu hřbitůvku. Účast byla velká a to udělalo radost nejen hasičům, ale také chasě a zástupcům obce.

V dřívějších letech tato tradiční akce zmizela, protože již nebyl zájem o účast. Některým občanům to bylo líto, a proto jsme rádi, že Tereza Kratochvílová za chasu tuto akci ve spolupráci s SDH Přibyslavice a obcí obnovila.

Začátek průvodu byl naplánován na 19:00. Od obecního úřadu jsme se v dlouhém průvodu vydali na nedalekou cestu k lesnímu hřbitůvku, kde leží dva padlí sovětští vojáci neznámého jména a partyzán Vendelýn Koval.

Paní Pavlů nám přednesla historický zápis okolností vzniku tohoto hřbitůvku a sled událostí konce 2. světové války, přednes byl završen státní hymnou. Jako vždy následovaly básničky v podání žákyň základní školy.

Po pietním aktu se zúčastnění přesunuli na místní kurty, kde byl přichystán oheň a špekáčky, které poskytl obecní úřad. I zde byla hojná účast, děti i dospělí opékali špekáčky a bavili se. Kdy jindy se takto hezky všichni sejdeme?

Nyní se už těšíme na tradiční krojovanou pouť. Letos již 10. ročník. Zase budeme mít příležitost potkat se a popovídat se sousedy a známými.

Mgr. Anna Antlová

Sen večera slunečního

Květnové veřejné jednání zastupitelstva dalo díky jednomu z bodů programu tušení velké účasti a jiskřivé debaty. Jednalo se o dlouhodobý nezanedbatelný příjem do pokladny obce a zastavění zemědělské plochy další fotovoltaickou elektrárnou. A že taková „panelová“ pole nelahodí oku nikoho, s tím souhlasili i zastánci výstavby z řad zastupitelů. Ale pojďme pěkně od začátku. 7 přítomných zastupitelů a 10 účastníků, to nejsou čísla vymykající se průměru. A propos, VĚDĚLI JSTE O KONÁNÍ ZASTUPITELSTVA A PROGRAMU? POKUD NE A CHCETE PŘÍŠTĚ VĚDĚT, ŘEKNĚTE O TOM

OBCI A NAVRHNĚTE ZPŮSOB KOMUNIKACE! Máte právo vědět, účastnit se a diskutovat.

Nejzajímavější z prvních pár bodů schvalovaných v diskotékovém rytmu „všichni ruce na horu“ byl závěrečný účet obce, z kterého lze snadno vyčíst rozdíl mezi příjmy a výdaji téměř -3,5 milionu Kč. Avšak v tomto případě znamená mínus plus, není třeba dále upravovat vzorec a víme, že obec opět hospodařila s přebytkem. Slušný výsledek, který vybízí k otázce, jak účelně vynaložit ušetřený peněz. Zkusme vymyslet něco méně obvyklého, třeba ufo-zastávky, protihlukovou stěnu u šestsetdvojky ve stylu

australského vlnobítí, orloj ve tvaru švédské pušky či sochu psíka s pánem, jež se sklání s pytlíkem nad hromádkou jeho exkrementu. To je nápad, takové řezbářské sympóziu, kde by pod zručnými rukama vznikaly sochy pro zkrášlení veřejných prostor, na to by byla radost pohledět.

Zpátky do reality úterního večera. Solar Global a 250 tisíc Kč každým rokem za pronájem 1 ha půdy za současnou elektrárnou v polích. Dlouhá a plodná diskuse, 3 pro, 4 proti, stavět se nebude. Význam jména Přemysl, jež má svátek právě 16. května, je dle

Wikipedie „důkladně promyšlejší“. Jak prozřetelná volba termínu zasedání.

A dále – bylo zamítnuto vyvolání změny územního plánu pro rozšíření stavebních pozemků při cestě do Křoví. Jabloně v sadu se radují. Zastupitelé také zamítli odprodej obecního stavebního pozemku konkrétnímu zájemci. Soukromé stavební pozemky existují, i ty zasíťované, je třeba hledat jinou cestu k vysněnému bydlení v Přibyslavicích.

Vysněné bude takové, jaké si je stvoříme a o jaké se zasadíme.

Ivan Varmuža

ZE ŽIVOTA OBCE

Jak se uklízí na Bílou sobotu, aneb „Uklidíme Česko!“ naopak

K čemu jsou úklidové akce, při kterých se relativně uklidí území obce a nejbližší okolí, když si týden nato někdo udělá výlet do přírody, kam vyveze velmi různorodý odpad?

Na Bílou sobotu by se podle tradice mělo uklízet a smýčít, každý to ovšem chápe jinak. Někdo si doma vyběhne místnost a umyje okna, jiný si přes pole vyjede autem k lesu, vysype zde plechové sudy, skelnou vatu, skleněné lahve a vůbec všechno možné, co doma našel a nechtělo se mu přemýšlet, co s tím.

Dokud tu budou lidé, kteří uvažují tímto způsobem („Proč jezdit do sběrného dvora nebo počkat na velký kontejner, když

můžu zajet k lesu?“), tak jsou akce typu „Uklidíme Česko!“ naprosto neefektivní.

Marie Doležalová

Filipojakubská noc v podání SDH Přibyslavice a další dění v SDH s příchodem jara

Letos jsme se už potřetí, díky místním hasičům, sešli na tolik očekávaném a léty prověřeném pálení čarodějnic. A nutno říci, že účast je rok od roku vyšší a vyšší a s ní i vatra, na jejímž vrcholu spočívá pravá čarodějnice. Pro hasiče tato akce začala už v úterý, kdy si byli v obecním lese vybrat vhodné stromy na hranici. Samozřejmě že vybrali a zbytek týdne dřevo zpracovávali tak, aby vše sedělo jak má.

Konečnou verzi postavili v sobotu a v neděli přidělali jen tu provinilou čarodějnicí. I když se Martin snažil ji nahradit, nikdo z nás nedovolil, že by měl být upálen.

I přes chladné počasí, které tu to jarní tradici provázelo, byla účast více než veliká. Však piva bylo koupeno dvojnásobně než vloni a i tak se to poslední natočilo kolem jedenácté hodiny večer.

Na přelomu dubna a května začali členové SDH společně s chasou opravovat budovu váhy v areálu JZD. Tato bude sloužit jako sklad a také se využije při plánovaných oslavách 120. výročí založení SDH Příbyslavice.

Jak už jsme psali dříve, i my máme ve sdružení ženy. Sestavené družstvo stále do svých řad přibírá další členky. Zájemkyně se mohou hlásit Anně Antlové na telefonu 721 566 511 nebo na Facebooku. Nyní mají ženy nové sportovní dresy a helmy a už se nemohou dočkat, až je vynesou na první závody.

Na závody bychom rádi vyjeli co nejdříve, nejen holky, ale hlavně kluci. Před několika dny nám přijela nově zrenovovaná „stříkačka“, která se určitě těší, až ji pořádně proženeme. První zkušební provoz proběhl 4.5. v podvečer při tradičním uctění památky sv. Floriána, patrona všech hasičů.

Mgr. Anna Antlová

Zprávy ze školky. Co se u nás děje?

Od začátku nového roku jsme věnovali čas tématu o lidském těle. Již podruhé nás navštívila maminka Adélky Stráníkové (zdravotní sestřička), aby nám podala mnoho informací o lidském těle a předvedla nám ošetření drobných zranění.

Poprvé do školky přijelo Divadlo fyziky, které děti zábavnou formou seznámilo s fyzikálními zákony. Na Valentýna jsme měli opět ve školce Srdíčkový ples. Děvčátka v šatičkách, chlapi v košilích a kalhotách možná poprvé žádali své kamarádky a kamarády o tanec větou: Smím prosit? Začátkem března se uskutečnil ve školce karneval, kterému letos předcházelo kouzelnické vystoupení. Dětem se nejvíc líbil vykouzlený králík a holubička. Opět jsme zajeli za kulturním zážitkem do divadla Radost, tentokrát na pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků.

Naše školka spolupracuje se ZŠ ve Velké Bíteši a paní učitelky navštěvují naši školku. Např. paní učitelka Vídeňská, která děti a jejich rodiče seznamuje s grafomotorickými cviky a pomůckami, aby si děti uvolnily ruce pro budoucí správné psaní. Také paní učitelka Brůžičková před zápisem dětí do ZŠ přijela podat rodičům informace o blížícím se zápisu

a zároveň rodiče uklidnit, aby oni a jejich děti nebyli ve stresu...

Konečně přišlo jaro. Děti přivítaly jaro jarním tvořením a říkadly před školkou. Ještě teď jejich výrobky zdobí předzahrádku školky. 12. dubna jsme si udělali mrskut ve školce. Holky měly připravené krásné balíčky s dobrotami pro kluky, kteří je navštívili v jejich „domečcích“ s velikonočním říkadlem a malým vymrskáním. V Planetáriu Brno se děti dozvěděly o vzniku naší planety v programu Zulu hlídka – dobrodružství v čase.

Maminka Matýska Mokroše připravila pro děti pirátský den. I když nám počasí moc nepřálo, úkoly děti zvládly, poklad v truhle našly. Děkujeme tímto za obohacení života dětí o nové společné zážitky a dárečky. Také najít si čas v dnešní době je obdivuhodné. Děkujeme panu Mokrošovi a paní Hadašové za jejich účast na této akci.

Ze ZUŠ nás tradičně zvou na koncert malých hudebníků navštěvujících tuto školu, aby děti seznámili s různými hudebními nástroji a hrou na ně, nechybí ani zpěv. Zde děti poznaly svoji bývalou spolužačku Gitu Hadašovou. Po koncertě jsme se šli

podívat do základní školy, kde jsou naši kamarádi. Prohlédli jsme si prostory školy a zacvičili si v tělocvičně.

Koncem dubna jsme opět vyletěli v čarodějnickém obleku na kurty. Zde měla Jitka Jiříková pro děti připraveno spoustu zajímavých úkolů. Za to jí moc děkujeme, stejně tak všem, kteří se na této akci podíleli, kteří nám něco dobrého upekli. Moc, moc děkujeme!!! Opět nás zkoušelo počasí, ale i tak to byla velmi podařená akce.

Jaro je časem výletů. Zašli jsme do Spáleného mlýna k Moučkům podívat se na jehňata. Čekalo nás překvapení – divočák, koníci a štěně. Tady musí mít moc rádi zvířata. Paní Moučková je vždy ochotná nás přijmout a ukázat nám své nové zvířecí přírůstky.

Nyní nás čeká výlet do Zoo Jihlava, Srdíčkový den – den rodiny, na kterém ostužkujeme předškoláky, kteří po prázdninách zasednou do školních lavic. Snad se počasí již umoudří a konečně bude hezky a všichni si to užijeme.

Alena Lupínková

Myslivecký rok 2015–2016

Pro členy spolku se většina činností opakuje stejně jako čtvero ročních období v každém roce. Ale stejně jako někdy je zima blátivá a léto začne leckdy už v dubnu, tak i v životě našeho spolku dochází k událostem mimořádným. Od roku 2015 náš spolek potkala celá řada takovýchto událostí. Mohu začít tím, že v mysliveckém roce 2015–2016 došlo zatím k historicky nejvyššímu úlovku divočáků v honitbě Přibyslavi. Tento úlovek se podařil jak díky snaze jednotlivých členů a hostů spolku během celého roku, tak na společných loveckých akcích. Každý ulovený divočák zdaleka nepředstavuje jen lovecký zážitek a získání zvěřiny, ale zejména hodiny a hodiny času, energii, trpělivost rodinných příslušníků, ale také nemálo financí. Ty jsou potřebné k vybudování mysliveckých zařízení, pořízení vhodného vybavení, ale také k vnazení zvěře za účelem zvýšení úspěšnosti jejího lovu, nebo naopak k nákupu prostředků a zařízení k odpuzení zvěře z lokalit, kde působí škody. V případě divočáků jde o škody hlavně na zemědělských kulturách. Tyto škody řešíme aktivně již dlouhodobě, protože se často opakují na určitých plodinách nebo v určitých lokalitách. Náhradu škod zvěří prikazuje myslivcům i zákon o myslivosti, který však celou řadu povinností ukládá i hospodáři, který chce tyto škody od uživatele honitby nahradit. I zde platí, že pokud si lidé vycházejí vstřícně, tak je výsledek pro všechny vždy lepší. Pokud však nedojde ke shodě, musí být spor řešen nezávislým orgánem, tedy soudem. Rok 2015 byl tedy mimořádný nejen v počtu ulovených divočáků, ale také ve výši škod, které tito v honitbě způsobili. Výši náhrady za tyto škody řeší

právě soud, protože nedošlo ke shodě o výši náhrady mezi spolkem a poškozeným hospodářem.

V mysliveckém roce 2016–2017 spolek musel reagovat na řadu legislativních změn a došlo k přejmenování sdružení na spolek, byly vytvořeny nové stanovy a přepracován provozní řád spolku. Tyto administrativní úkoly, které nejsou zdaleka hlavní činností spolku, představovaly velkou zátěž a kus odvedené práce zejména pro statutární zástupce spolku. Dále jsme se pak věnovali tradičním společným a společenským akcím, které mají stále pozitivní ohlas i podle trvalého zájmu o ně nejen z řad našich přátel a kamarádů.

V roce 2016 ukončili členství ve spolku 2 z dlouholetých členů, a to pan Ladislav Doležal st. a pan Rostislav Stránilík st. K 31.12.2016 jsem pak ukončil svoje působení ve funkci předsedy spolku a do funkce předsedy byl nově zvolen Ing. Aleš Solař, Ph.D.

Aktuálně nás čeká blížící se červen, který se také nazývá měsíc myslivosti a ke kterému patří zejména ochrana mláďat, vzdělávání dětí, účast na kynologických a střeleckých akcích, ale také ochrana kultur proti škodám. K ochraně mláďat se mohou připojit i lidé, kterým není lidské působení v přírodě lhostejné a to například prostřednictvím petice zveřejněné na <http://www.stopsecenisrncat.cz/>, nebo díky informacím uvedeným na portálu <http://senosec.czu.cz/>. Základem ochrany mláďat je však zejména tolerance k jejich potřebám a přirozenému prostředí, které člověk často narušuje i relativními maličkostmi nebo díky svým domácím

mazlíčkům. Těm bývá při vydatném domácím nakrmení dopřán pohyb ve volné přírodě, ovšem pokud nejsou pod 100% kontrolou, tak jejich přirozené pudy šelem jsou nezastavitelné a počty ulovených drobných živočichů nebo uhynulých mláďat

v důsledku „zábavy“ domácích pejsků a koček to každoročně dokládají.

Buďte tolerantní k životu jiných a dovolte mi vám všem popřát hodně pohody v přírodě.

Rostislav Moučka

OCHRANA ZVÍŘAT PŘI SKLIZNI A SEČÍCH

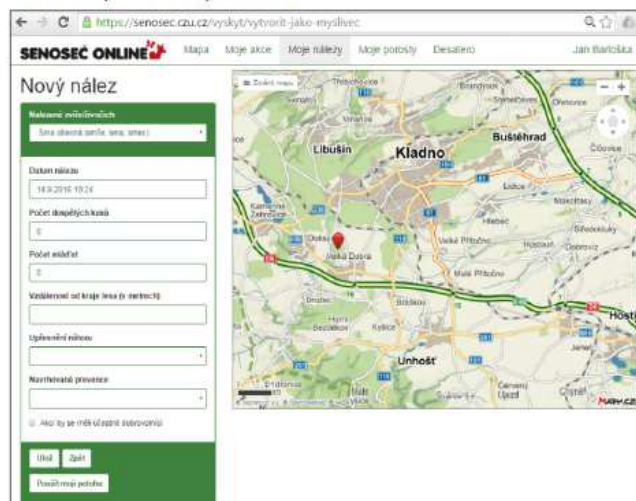

K ČEMU SLOUŽÍ? Webový portál **SENOSEC.CZU.CZ** je komunikačním nástrojem pro nahlášení sečení ze strany zemědělců a plánování preventivní a jiných aktivit ze strany myslivců. Komunikace probíhá pomocí SMS zpráv. Spolupráce se také mohou účastnit dobrovolníci, vždy ale jen pod dohledem myslivce. **JAK JE MOŽNÉ SE PŘIDAT?** Registrovat se může každý, v roli, která mu přísluší – myslivce při registraci vyplňuje svůj myslivecký spolek, zemědělec svůj podnik, dobrovolník své okresy zájmu. Před logováním a užíváním portálu je nutné registraci ověřit, tzn. zadat kód, který přijde registrovanému na email a na telefon.

JAK SE PORTÁL UŽIVÁ? Myslivce na nahlášeném místě sečení naplánuje preventivní aktivity – vždy si vybírá, zda se akce mohou zúčastnit dobrovolníci, jaké aktivity se budou provádět, navrhuje přibližné datum a čas. Zemědělec v předstihu plánuje sečení – datum a čas jsou orientační, vždy je možné je změnit a upřesnit. Při změně termínu sečení nebo preventivních akcí jsou vždy pomocí

SMS zpráv informováni ostatní účastníci, tj. myslivci, případně dobrovolníci. Zasilání SMS zpráv o změně termínu a času je automatické. **PROČ PORTÁL POUŽÍVAT?** V portálu do mapy ČR je možné zanášet nejen místa a data sečení a preventivních akcí, ale také nálezy živé či uhynulé zvěře.

Přínosem portálu je nejen efektivnější komunikace při prevenci a ochraně zvěře při jarní senoseči a další sklizni, ale také sběr dat o akcích a nálezech, které mohou podpořit hospodaření jednotlivých spolků v krajině. V případě zájmu, je možné portál také rozšířit o nové funkce, které by myslivecké spolky nebo zemědělské podniky uvítaly a rády používaly. **Neváhejte a přidejte se.**

Další informace naleznete na webovém portálu: **SENOSEC.CZU.CZ**

HISTORICKÉ OKÉNKO

Květen 1945

Měsíc květen bývá obecně spojován s láskou, jarem a rozkvetlou přírodou. Přináší nám však také vzpomínku na jednu významnou událost – ukončení druhé světové války. V letošním květnu uplynulo už 72 let od doby, v níž utichlo válečné běsnění trvajících dlouhých šest let. Pojďme si společně zavzpomínat

a připomenout si, jak prožívali poslední týdny a dny války naši předci a co všechno se vlastně v Příbyslavicích v této dramatické době odehrálo.

Již v druhé polovině roku 1944 bylo zřejmé, že nacistickému Německu dochází dech a válka se blíží ke konci. V důsledku uvolnění válečných poměrů se

v lesích kolem Přibyslavic začali objevovat váleční uprchlíci, zběhlí vojáci a také partyzáni. Přicházeli s nimi do styku zejména místní lesní dělníci, kteří je solidárně opatrovali jídlem a potřebným vybavením na jejich další cestu. Tak se na sklonku r. 1944 objevil v Přibyslavicích legendární ruský mluvící partyzán Šura. Na rozdíl od ostatních byl rozhodnut zůstat a provozovat odbojovou činnost přímo v naší lokalitě. Šura byl původně voják Rudé armády, který byl zajat Němci a ze zajetí se mu podařilo uprchnout. Po čase se dokonce lidem představil svým občanským jménem – Michail Bakunin. Je zarážející, že stejně se jmenoval velice známý ruský revolucionář a ideolog anarchismu, v té době dávno mrtvý. Proč Šura použil právě jeho jméno, se už nedozvíme. Potřeboval dále skrývat svoji identitu nebo si jen dělal legraci z prostých vesničanů? I obyčejná shoda jmen je možná. Po válce se o Šurovi rozšířily pověsti, že byl ve skutečnosti příslušníkem neblaze proslulé Vlasovovy armády (ruského vojska kolaborujícího s nacisty) a že byl za svou zradu Sověty popraven. Tyto informace se nikdy nepodařilo doložit a místní lidé je považovali za pomluvy.

Šura se po svém příchodu do Přibyslavic nejprve choval velmi obezřetně. V prvních dnech o jeho pobytu věděl jen lesní Josef Moudrý, který ho ukrýval u sebe doma. Statečný pan Moudrý tím riskoval život celé rodiny, protože za pomáhání partyzánům padal bez milosti trest smrti. Při pochůzkách lesem se Šura brzy potkal se třemi Slováky, rovněž uprchlími válečnými zajatci – Vendelínem Kovalem a dvěma muži známými jako Pavel a Salaj. Společně utvořili partyzánský oddíl se Šurou jako vedoucím. V tomto počtu už nebylo dále možné bydlet u Moudrých, proto partyzáni přebývali v lesním bunkru za Jakoubkem. Skupina také spolupracovala s větším odbojářským oddílem generála Luži, operujícím na Velkobítešsku. Přesto ale zůstávali naši partyzáni samostatnou jednotkou. Jejich aktivita spočívala v různé záškodnické činnosti. Byli podporováni místními lidmi, kteří jim tajně nosili jídlo, cigarety, oblečení apod. Pokud se jim něčeho nedostávalo, jednoduše si to opatřili sami. Tak např. navštívili dům v Radoškově a bez souhlasu majitele si vzali jídlo, kávu, dalekohled a ponožky. V Křoví zase zabavili dvě jízdňácká kola. Takových případů byla celá řada.

Zatímco na začátku svého působení v Přibyslavicích se partyzáni skrývali v lesích a zahlédnout je mohl jen málokdo, v jarních měsících roku 1945, kdy bylo všem jasné, že válka brzy skončí, se už pohybovali po vesnici zcela volně. Každé malé dítě prý vědělo, kdo je to partyzán.

Přesto 12. dubna 1945 došlo v naší obci k tragické události. Ten den dva ozbrojení němečtí vojáci procházeli středem Přibyslavic. Partyzán Vendelín Koval právě pobýval v č. 5 u Hotárků a hrál s domácími karty. Tam mu byla oznámena přítomnost nepřátelských vojáků ve vsi. Podle pamětníků prý Koval chvíli váhal, ale potom rychle vyběhl a s odjištěnou pistolí se hnál na vojáky. Blížil se k nim zezadu, takže ho hlídka zprvu neviděla. V tom ale jedna přihlížející žena v údivu vykřikla „Partyzán!“, vojáci se obrátili a okamžitě nastala zběsilá přestřelka. Po ní zůstali ležet na zemi dva mrtví, teprve 23letý Vendelín Koval a jeden z německých vojáků. Vše se odehrálo na místě, kde dnes stojí sokolovna. Druhý voják využil zmatku a začal prchat po silnici směrem k Bíteši. Po mírné časové prodlevě dorazil na místo partyzán Pavel. Po seznámení se situací sedl na kolo a rozjel se po silnici za prchajícím vojákem. Dostihnul ho v kopci u cihelny, kde na něj několikrát vystřelil a rychle ujel. Těžce zraněnému vojákovi se podařilo dojít až do Bíteše, ale i přes poskytnutou lékařskou péči vzápětí zemřel.

V Přibyslavicích mezitím naši předci museli rychle jednat. František Limberg vyrobil dřevěnou truhlu a v ní pohřbili Vendelína Kovala v lese v údolí Františka. Svůj věčný sen tam spí dodnes. Na jeho hrobě byl vztyčen kříž, ale v dalších dnech ho lidé z obav z prozrazení odstranili a hrob zamaskovali větvemi. Německého vojáka také pohřbili v údolí Františka, ale bez hrobu, byl jen dán do země za lomem. Celou tuto akci občané nehodnotili příliš pozitivně, zdála se jim neuvážená a zbytečná. Procházející vojáci zřejmě jen rutinně kontrolovali pořádek a po obchůzce by zase odešli. Za jejich napadení partyzány mohla krutě zaplatit celá vesnice. Jen díky tomu, že na nepřátelské straně neexistovali svědci, nedošlo k vyšetřování a následným odvetným akcím.

Hned ten den večer se odehrála poblíž Přibyslavic další zvláštní příhoda. Ve Vildomcově mlýně skupinka

radoškovských mužů zajala a odzbrojila tři německé vojáky. Poté je naložili do auta a vezli do Velké Bíteše, kde měli být předáni odbojářům z oddílu generála Luži. Během cesty ale tito samozvaní partyzáni zřejmě změnili názor a rozhodli se zahrát si na mstitele. U hranic katastru Příbyslavic a Bíteše auto zastavilo, zajatci byli vytaženi ven a zastřeleni. Posádka auta nechala jejich mrtvá těla ležet v příkopě u silnice a odjela zpátky do Radoškova. To se málem stalo osudným Janu Žákovi a dalším dvěma příbyslavským občanům, kteří se ráno náhodou pohybovali v okolí mrtvých vojáků, aniž by tušili, co se večer odehrálo. Byli zadrženi projíždějící německou hlídkou, která je chtěla na místě zastřelit. Dalo jim hodně práce vysvětlit, že s mrtvými Němci nemají nic společného. Měli neobyčejné štěstí, že hlídka je nakonec nechala jít a odjela pryč. Mrtvé vojáky raději lidé urychleně pohřbili v nedalekém lomě na Kopáčkově poli. Také tento čin mohl mít tragické a zbytečné následky. V Bíteši navíc právě prodlíval SS oddíl tzv. jagkomanda, což byli vojáci speciálně cvičení na potírání partyzánů. O této akci se nic nedozvěděli. Pravděpodobně to bylo atmosférou posledních válečných dnů, v níž téměř poražení Němci měli už jiné starosti.

Tyto dny naplňovaly obyvatele Příbyslavic zvláštním vzrušením, vždyť svoboda byla nadosah. Do zaměstnání lidé nechodili, ani ve škole se nevyučovalo. Nefungovala pošta, nejezdily dopravní prostředky, život jako by se zastavil. Nejméně 14 dní bylo slyšet ve dne v noci dunění fronty, které se zastavila u říčanského kopce. Sovětská letadla téměř denně bombardovala silniční křižovatku ve Velké Bíteši. Někteří odvážnější lidé se vypravili do Bíteše na nákup potravin, byli ale zadrženi polními četníky a vráceni zpátky. Potom byl vydán zákaz vycházení z obce a zákaz opuštění příbytku v noci.

Koncem dubna se v Příbyslavicích ubytoval krátce oddíl německého vojska, v němž byli také již zmínění „vlasovci“. Ti lidem prozradili, že se možná i přes jejich vesnici přežene fronta. Proto se začali rychle budovat bunkry v lesích v okolí obce pro úkryt civilního obyvatelstva, ukrývat drobný majetek a zřizovat občanské hlídky. Nakonec se předpověď nenaplnila a bunkry nemusely být nikdy využity.

Začátkem května začal slít provoz na státní silnici, ve dne i v noci po ní kolem obce projížděly kolony ustupujících Němců. Stávalo se, že skupinky Němců se začaly porůznu objevovat i ve vesnici, protože se potřebovaly občerstvit a odpočinout si. Jednou tři Němci seděli u stolu v hospodě U Hejtmánků (dnes Salajka), samopaly opřené o stěnu. V hospodě se pohyboval i 18letý Ladislav Novotný, který v nestřežené chvíli jeden samopal odcizil a z hospody utekl. Němci se brzy zvedli k odchodu a jeden automat jim samozřejmě chyběl. Uvědomovali si, že odcizen mohl být jedině Ladislavem Novotným a začali jmenovaného zuřivě hledat po celé vesnici. Naštěstí marně, protože viník se nechal zaskládat do naštípaného dříví a Němci museli pokračovat v cestě. Samopal převzal Šura.

Lidé v Příbyslavicích dále toužebně očekávali konec války, který stále nepřicházel. Soudržnost celé vesnice v té době byla obrovská, všichni se k sobě navzájem chovali jako jedna velká rodina. Dne 6. května se příbyslavský občan Karel Burian vypravil na kole do lékárny ve Velkém Meziříčí. V Bíteši kvůli bombardování lékárna nefungovala a lék nutně potřeboval, proto nebylo zbylí. Z toho, co uviděl v Meziříčí, byl doslova šokován. Na domech vláli československé vlajky, nikde žádní Němci, partyzáni s bílými páskami chodili středem města, všude svoboda, jásot a veselí. Vrátil se domů a nadšeně přesvědčoval svoje spoluobčany, že válka už opravdu skončila. Netušil, že v Meziříčí nebyl svědkem konce války, ale tzv. velkomeziříčského povstání, které ještě týž den Němci stihli krvavě potlačit.

Hned 7. května přišel do Příbyslavic další oddíl Němců. Ihned dali vybubnovat, aby se všichni muži mladší 60 let ráno 8. května sešli u školy vybaveni lopatami a krompáči na kopání zákopů. Neuposlechnutí rozkazu mělo být potrestáno smrtí. Ráno se u školy sešlo asi 70 mužů a pod vedením Němců odešli kopat zákopy. Kopalo se na polích kolem silnice na Bíteš, na hranici příbyslavského katastru. Muži ve vlastním zájmu pracovali velmi rychle. Přelétávala nad nimi totiž sovětská letadla, která odstřelovala komunikace ve snaze ztížit Němcům jejich ústup. Jakmile bylo slyšet hukot letadla, všichni praštili s lopatami a zalehli do vlastnoručně vykopaných zákopů, než byl vzduch zase čistý. Za hodinu až dvě bylo hotovo a muži,

z bezpečnostních důvodů rozdělení do malých skupinek, se rozcházeli domů.

Odpoledne provoz na silnici ještě zesílil, ustupujících Němců stále přibývalo. Lidé vůbec nevycházeli se svých domů, jen ti nejzvědavější pozorovali z dále silnici. V noci snad nikdo z dospělých nespál, hlídalo se před domem i za humny.

Kolem půlnoci pěšky i na vozech dorazil do vesnice oddíl asi 60 německých vojáků. Hodlali zde přenocovat a k tomuto účelu zabrali stodolu Bohumila Kopáčka v dolní části obce. K přístupové cestě od silnice postavili stráž a uložili se ke spánku. Nad ránem, ještě za ranního šera, byla stráž zneškodněna partyzány a jim v patách se vynořily z lesa předsunuté oddíly Rudé armády, které okamžitě zaútočily na Němce ve stodole. Strhla se intenzivní přestřelka, která trvala asi půl hodiny. Byl v ní zabito dva sovětské vojáky. Jednoho z nich zasáhla kulka před domem č. 28. Jeho kamarád ho chtěl pomstít, ale byl zastřelen také, pravděpodobně při přelézání plotu zahrady patřící k domu č. 12. Na místě zůstal ležet i jeden německý voják roztrhaný granátem. Zbytek německého oddílu se dal na útěk.

Oba padlé vojáky, jejichž totožnost se nepodařilo zjistit, lidé pohřbili vedle hrobu Vendelína Kovala a vytvořili tak lesní hřbitůvek, který všichni dobře známe.

Hned další den, tedy 9. května, nejprve brzy ráno zcela ustal provoz na silnici. Všechna německá vozidla schopná jízdy už totiž projela. Jen rozbité nebo ohořelé vraky opuštěně lemovaly silnici. A pak najednou přišlo

to, na co všichni čekali. Kolem šesté hodiny ranní projela silnicí kolona tanků Rudé armády. Lidé jim nadšeně mávali, tankisti odpovídali, jásot nebral konce. Teprve teď všichni uvěřili, že válka opravdu skončila.

Následující dny a týdny přibyslavičtí občané, stejně jako celý národ, prožili v obrovské euforii. Oslavovalo se všude. Velikou pozornost v naší obci také vzbudila událost, která se měla odehrát 13. května. Mezi lidmi se rozkřiklo, že v tento den se po státní silnici bude z exilu vracet do vlasti prvorepublikový a všemi milovaný prezident Edward Beneš. Snad celá vesnice stála slavnostně vyšňořená u silnice v naději, že prezidenta alespoň krátce zahlédne. Ale dočkala se jen několika aut s československými vojáky. Edward Beneš nakonec absolvoval svoji cestu letadlem.

Život v Přibyslavicích se pomalu začal vracet do normálu. Partyzáni odešli, protože jejich mise byla splněna. Dne 28. května začaly děti opět chodit do školy. Zahájení proběhlo slavnostně, ředitelka školy pronesla k dětem proslov, v němž připomněla oběti nejen druhé, ale i první světové války a potom učitelé společně s dětmi zpívali československou hymnu. Z budovy školy zmizel německý název a dlouho na ní vlála česká vlajka. Také dospělí se postupně vraceli ke svým povinnostem. Stále přetrvával optimismus a víra v zářivou budoucnost, ve svět bez válek a utrpení. Kéž by jejich tehdejší víra nebyla nikdy zmařena!

Lenka Rafaelová, lenkaraf@gmail.com

ZVEME VÁS...

*Obec Přibyslavice ve spolupráci s MŠ Přibyslavice
u příležitosti svátku dětí srdečně zve na*

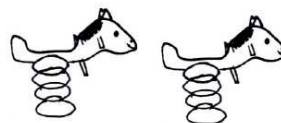
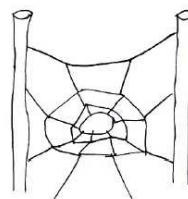
Den otevřené branky

školního parčíku

dne 16. 6. 2017 od 15.45 do 18.45 hodin,

*kde budou pro děti připraveny zajímavé atrakce a různá překvapení. Drobné občerstvení
zajištěno. Za bezpečnost dětí zodpovídají rodiče. Akce se bude konat pouze za příznivého počasí.*

Těšíme se na Vaši návštěvu.

FOTBALOVÝ MAČ

SVOBODNÍ VS. ŽENATÍ

ZVE: TJ SOKOL PŘIBYSLAVICE

KDY: NEDĚLE 4. ČERVNA V 17:00

NA FOTBALOVÉM HRŠTI

PRO DIVÁKY: PIVO, LIMO, NĚCO NA ZUB

POHÁDKOVÝ LES

PRO DĚTI MALÉ I VĚTŠÍ

KDY: NEDĚLE 4. ČERVNA
OD 14:00

SRAZ NA FOTBALOVÉM HRŠTI

Sbor dobrovolných hasičů Přibyslavice

zve na
TANEČNÍ ZABAVU
*Proměny
2017*
v pátek **2. 6. 2017.**
Tentokrát s hudební skupinou **PROMĚNY.**

SDH PŘIBYSLAVICE ZVE PŘIBYSLAVICKÉ SPOLUOBČANY
PŘI PŘÍLEŽITOSTI OSLAV 120. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU

NA POSEZENÍ S ŽIVOU HUDBOU

KDE: NA TENISOVÝCH KURTECH

KDY: V SOBOTU 1. ČERVENCE PO SKONČENÍ PROGRAMU V
AREÁLU JZD

VSTUP I GRILOVANÉ MASO ZDARMA

Sbor dobrovolných hasičů v Přibyslavicích

Vás srdečně zve

na

oslavy 120. výročí založení sboru,

které se uskuteční
ve dnech
30. června a 1. července

PROGRAM OSLAV:

Pátek 30.6.2017 - Hasička

*18.00 hodin: slavnostní členská schůze spojená
s předáním medailí a čestných uznání
zasloužilým hasičům*

*Sobota 1.7.2017 - areál JZD
zahájení ve 12.30 hodin*

- sraz účastníků
- slavnostní zahájení
- předání a svěcení nového vozidla
- ukázky historické techniky
- soutěž v požárním útoku muži, ženy
- ukázka zásahu HZS Soběšice
- vyhodnocení soutěží, předání upomínkových cen
- večer zábava

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

120 LET

Sbor dobrovolných hasičů Přibyslavice

Sponzoři oslav:

AGRA Horní Dunajovice
Středisko Svatoslav
Tunkr, spol. s r.o.
obec Přibyslavice
Myslivecký spolek
- Přibyslavice, Radoškov

*Zpravodaj P+R, 3/2017, Email redakce: zpravodajpr@seznam.cz, Elektronická podoba zpravodaje na stránkách:
www.pribyslavice.net, Šéfredaktorka: Zuzana Kozlová, Zástupce šéfredaktorky: Ivan Varmuža, Grafické zpracování:
Jiří Fryč, Autoři článků: Anna Antlová, Marie Doležalová, Jiří Fryč, Sabina Křížová, Alena Lupínková, Rostislav
Moučka, Jana Pavlů, Lenka Rafaelová, Ivan Varmuža. Zpravodaj byl vytištěn na náklady obce.*